

चौराहुपानं विनिहन्त्यवश्यं
शूलं प्रष्टुं परिणामसंज्ञम् ॥”

इति पिप्यलौहृतम् ॥ * ॥

“मखूरं शोधितं पत्रौ लौहकां वा गुह्येन तु ।
भक्ष्यन्त्यते शूलात् परिणामसमुद्भवात् ॥
संशोध्य चूर्णितं कृत्वा मखूरस्य पलायकम् ।
शूलावरौरसस्याधौ दधन्तु पयसस्तथा ॥
पलान्वादाय चत्वारि तथा गव्यस्य सर्पिषः ।
विपचेत् सर्वमेकैथं यावत् पिष्टत्वमागतम् ॥
विहन्तु भक्ष्येन्मद्यो भोजनस्यापतोऽपि वा ।
वातात्मकं पित्तभवं शूलं परिणामजम् ॥
निहन्त्येव हि योगोऽयं मखूरस्य न संशयः ॥”

इति शूलावरौरमखूरम् ॥ * ॥

इति वैद्यकचक्रप्राणिकसंघे शूलाधिकारे ॥
“अजीर्णाक्षरसः प्रोक्तो दशमः परिणामजः ।”
“जीर्णैश्च भवेद्यस्तु स ज्ञेयः परिणामजः ॥”
“लङ्घनं वमनश्चैव विरेकश्चातुषासनम् ॥
निरुद्धो वस्ति कर्माणि परिणामे त्रिदोषजे ।
चित्रकं त्रिष्टता दन्ती विडङ्गं कटुकधन्यम् ॥
समं चूर्णं गुह्येनाथ कारयेन्मोदकान् सुधीः ।
भक्षयेत् प्रातरुत्थाय पश्चादुद्योदकं पिबेत् ॥
परिणामोद्भवं शूलं हन्ति शीघ्रं नरस्य च ।
यवानोद्भिद्गु सिन्धुल्यश्चार् सौवर्चलाभया ।
सुरामखेन पातया परिणामे चिदोषजे ॥
हिङ्गुयौषधचानमोदहवुषा पथ्यायवानी शठौ
जातीपिप्यलौहाङ्गिमृत्कौतिन्तीङ्गिचयाभि-

कम् ।

तस्मादम्बुसुवर्चला च यवजश्चार् तथा सर्जिका
सिन्धुल्यं विडचूर्णकं समकृतं स्थाद्वीजपूरे रसे ॥
संभायं सुकृतात्वेन गुडिका चाक्षप्रमाणा तथा
कल्को वातविकारिणां प्रददतः शूलाश्लेषः
श्रीहृकान् ॥”

“एष हिङ्गादिको नाम सर्वशूलार्तिनाशनः ।
सर्ववातविकारघ्नः सर्वक्षयनिवारणः ।

परिणामोद्भवं शूलं वारयत्याम्बुसंश्रयम् ॥”

इति हारीते चिकित्सितस्थाने नवमेऽध्याये ॥

परिणायः, पुं, (परितो वामदक्षिणतो नयनम् ।
परि + नी + “परिणयोर्नोदूताभ्ययोः ।” ३ ।
३ । ३७ । इति घञ् ।) शरीराणां समन्तात्प्रयनम् ।
इत्यमरः । २ । १० । ४६ ॥ परेरितो दीर्घत्वे
परौणायश्च । इति भरतः ॥

परिणाहः, पुं, (परिणहतेऽनेन इति । परि +
नह + घञ् ।) विस्तारः । तत्पर्यायः । विशाल-
ता २ । इत्यमरः । २ । ६ । ११४ ॥ ओसार
इति चौड़ा इति च भाषा ॥ (यथा, महा-
भारते । ६ । ७ । २२ ।

“अरक्षीनां सहस्रं शतानि दश पञ्च च ।

परिणाहस्तु वृक्षस्य फलानां रसमेदिनाम् ॥”)

परिणता, [च] पुं, (परिणयतीति । परि +
नौ + ङच् ।) वोढा । भर्ता २ । इति राज-
निर्वहः ॥ (यथा,—

“स्थिते दण्डयतो दण्डान् परिनेतुः प्रसूतये ।

अप्यर्थकामौ तस्यास्तां धर्म एव मनीषिणः ॥”

इति रघुः । १ । २५ ।)

परितः [सु] अ, (परि + “पर्यभिभ्याश्च ।” ५ ।
३ । ६ । इति तसिल् ।) सञ्जतः । चतुर्हिमभि-
यामौ । इत्यमरः । ३ । ११३ ॥ (यथा, रघुः । ६ । ६ ।

“पुरोपकथ्यो पवनाश्रयाणां

कलापिनामुद्धतवृद्धेतौ ।

प्रभ्रातृशुद्धे परितो दिगन्तान्

तूर्यस्त्रने मूर्च्छति मङ्गलार्थे ॥”)

परितापः, पुं, (परिसञ्जतोभावेन तपतेऽनेन ।

परि + तप् + घञ् ।) दुःखम् । (यथा, भाग-
वते । ७ । ८ । ५२ ।

“स तु जनपरितापं तत्कृतं जानता ते
नरहर उपनीतः पञ्चतां पञ्चविंश ॥”)

नरकान्तरम् । इति मेदिनी । शोकः । इति

शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रामायणे । २ । २२ । २५ ।

“एतया तत्त्वया जुहुया संस्तभ्यात्मानमात्मना ।

आहतेऽपि भिक्षे मे परितापो न विद्यते ॥”)

भयम् । कम्पः । इति विश्वः । अत्युण्णता च ॥

(यथा, मार्कण्डेये । १५ । ४६ ।

“परितापश्च गात्रेभ्यः पीडाबाधाश्च कृतस्तपः ।

अपहन्ति नरयात्र । दयां कुरु महीपते ॥”)

परितुष्टः, चि, (परि + तुप् + क्तः ।) परितोष-
युक्तः । सन्तुष्टः । यथा,—

“यत् प्रार्थ्यते त्वया भूप ! त्वया च कुलनन्दन ॥

मत्तस्तत् प्राप्यतां सर्वं परितुष्टा ददामि तत् ॥”

इति मार्कण्डेये देवीमाहात्म्ये । ६३ । १० ॥

परितोषः, पुं, (परितोषणमिति । परि + तुप् +

घञ् ।) सर्वतोभावेन तुष्टिः । सन्तोषः । यथा,—

“त्वामुदर ! साधुमन्ये प्राकै-

रपि यदसि लब्धपरितोषम् ।

हृतहृदयं ह्यधिकाधिक-

वाञ्छाशतदुर्भरं न पुनः ॥”

इति श्रान्तिशतके ॥

परित्यागः, पुं, (परित्यजनमिति । परि + त्यज् +

घञ् ।) सर्वतोभावेन वर्जनम् । तत्पर्यायः ।

होरणम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ * ॥

“गुरोरप्यवलिप्तस्य कार्याकार्यमजानतः ।

उत्पथप्रतिपन्नस्य परित्यागो विधीयते ॥”

इति मत्स्यसूक्तम् ॥

परित्यागं, स्त्री, (परित्यायते इति । परि + त्रै +

ल्युट् ।) मारण्योदतस्य निवारणम् । तत्-

पर्यायः । पर्याप्तिः २ हस्तवारणम् ३ । इत्य-

मरः । ३ । २ । ५ ॥ रक्षणम् । यथा,—

“परित्यागाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।

धर्मसंस्थापनार्थाय सभावाग्निं युगे युगे ॥”

इति श्रीभगवद्गीतायां । ४ । ८ ॥

परिधानं, स्त्री, (परिधीयते इति । परि + दा +

भावे ल्युट् ।) परीवर्तनः । विनिमयः । इत्य-

मरः । २ । ६ । ८० ॥

परिदायी, [न्] पुं, (परिद्वय्यं शास्त्रधर्मं ददा-

तीति । परि + दा + णिङ् ।) अनूद्यन्ते

तत्कनिष्ठाय कन्यादाता । “यथा हारीतः ।
ज्येष्ठेऽनिज्येष्ठे कनीयान् निर्विशन्नं परिवेत्ता
भवति परिविन्नो ज्येष्ठः परिवेदनीया कन्या
परिदायी दाता परिकर्ता याजकस्ते सर्वे
पतिताः ।” इत्युद्वाहृतत्वम् ॥

परिदेवनं, स्त्री, (परि + दिव + ल्युट् ।) अनुशोच-

नोक्तिः । विलापः । इत्यमरः । १ । ६ । १६ ॥

(यथा, महाभारते । १ । २ । १४६ ।

“परिदेवनश्च पाषाण्यो वासुदेवस्य सन्निधौ ।

आश्वसनश्च क्षणस्य दुःखार्तायाः प्रकीर्ति-

तम् ॥”)

परिदेवना, स्त्री, (परिदेवयतीति । परि + दिवि +

“ययासश्च यो युच् ।” ३ । १०७ । इति युच् ।

ततश्चाप् ।) शोकनिमित्तो विलापः । यथा,—

“अयक्तादीनि भूतानि यत्तमध्यानि भारत ! ।

अयत्तनिधनायेव तत्र का परिदेवना ॥”

इति श्रीभगवद्गीताद्वितीयाध्यायस्योक्त्याख्याने

श्रीधरस्वामी ॥ अपि च ।

“न मन्त्रबलवीर्येण प्रज्ञया पौरुषेण च ।

अलभ्यं लभते मर्त्यस्तत्र का परिदेवना ॥

अयक्तादीनि भूतानि यत्तमध्यानि शौनक ! ।

अयत्तनिधनायेव तत्र का परिदेवना ॥

अयाचितो मया लब्धस्तु प्रेषितः पुनः कुतः ।

यत्रागतस्तत्र गतस्तत्र का परिदेवना ॥

एकदृष्टे यदा राज्ञौ नानापक्षिसमागमः ।

प्रभाते दश दिशो यान्ति तत्र का परिदेवना ॥

एकसार्धप्रयातानां सर्वेष्वाम्नात्त गामिनाम् ।

यद्वेकस्वरितो याति का तत्र परिदेवना ॥”

इति गरुडपुराणे १११ अध्यायः ॥

परिधानं, स्त्री, (परिधीयते यत् । परि + धा +

कर्माणि ल्युट् ।) परिधेयवस्त्रम् । तत्पर्यायः ।

अन्तरीयम् २ उपसंस्थानम् ३ अधोऽंशुकम् ४ ।

इत्यमरः । २ । ६ । ११७ ॥ (यथा, पञ्च-

तन्त्रे । ५ । २३ ।

“वरं वनं व्याघ्रगजादिसेवितं

जलेन हीनं बहुकण्टकाटतम् ।

हृणानि श्रय्या परिधानवस्त्रकलं

न बन्धुमन्ये धनहीनजीवितम् ॥”)

परिधायः, पुं, (परिधीयतेऽत्र । परि + धा +

घञ् ।) जनस्थानम् । परिच्छेदः । नितम्बः ।

इति मेदिनी ॥ (जनस्थानमित्यत्र जनस्थान-

मिति केचित् ॥)

परिधिः, पुं, (परिधीयतेऽनेन । परि + धा +

“उपसर्गं धोः किः ।” ३ । ३ । ६२ । इति

किः ।) परिवेशः । चन्द्रसूर्यसमीपमखलम् ।

(यथा, रघुः । ८ । ३० ।

“अनूद्यन्त्युपेयिवान् बभौ

परिधेर्मुक्त इवोष्णदीधितिः ॥”)

यज्ञियतरुशाखा । यज्ञियतराः पलाशादेर्यज्ञ

पशुबन्धनार्थं या शाखा निखायते तस्याम् ।

इत्यमरभरतौ ॥ (यथाह आपस्तम्बः । “खादिरं

पालाशं वैकविंशतिदारुकमिध्वं करोति चयः